

சோட்டே பாபா

சோட்டே பாபாவைக் கொண்டே பவத்தை கடந்து விட வேண்டும். மீண்டும் பிறவா நிலையை அடைய வேண்டும் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் ஆன்மன் சோட்டே பாபாவின் மனதில் உறுதி நிலையை அடையச் செய்தது. ஒரு முறை ஸதலகாவிற்கு அருகாமையில் எட்டு கி.மீ., தொலைவில் உள்ள போர் கிராமத்தில் முனிஸுஞ் நேமிநாதர்ஜி சல்லேகனை எடுத்துக் கொண்டார். இதையறிந்த சோட்டே பாபா அவருக்கு பணிவிடை செய்ய சென்று விட்டார். இரவு-பகலாக அவருடன் இருந்து தகுந்த சேவைகளை செய்து வந்தார். முனிவரின் உடல் நிலை மிகவும் பலமிழந்து விட்டது. நாடித் துழப்பும் வெகுவாக குறையத் தொடங்கியது. இதையறிந்த சோட்டே பாபா புத்மாசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டு முனிவரின் தலைப் பகுதியை தன்னுடைய தொடையில் உயர்த்தி சாய்த்துக் கொண்டு பஞ்ச நமஸ்கார மந்தி ரத்தை ஜெபிக்கத் தொடங்கி விட்டார். முனிவரும் சமாதி நிலையை அடைந்தார். முறைப்படி தகனம் செய்வதற்கான அத்தனை ஏற்பாடு களையும் செய்து முடித்தார். சோட்டே பாபாவிற்கு இது தான் முதல் அனுபவம். சல்லேகனை எடுத்து சமாதி மரணம் தழுவிய முனியை தகனம் செய்தது.

சோட்டே பாபா தனிமையை நாடிச் செல்வார். இயற்கை சூழ்நிலையில் அமர்ந்து ஆழந்த சிந்தனையில் மூழ்கி விடுவார். அவ்வாறு ஒரு முறை ஒரு நதியின் கரையினில் அமர்ந்து ஆழந்த சிந்தனை செய்து கொண்டே தீயானத்தில் மூழ்கி விட்டார். நேரம் போனதே தெரியவில்லை. பாபாவின் நண்பர் மாருதி அவரைத் தேடிக் கொண்டு நதிக்கரைக்கு வந்து விட்டார். மாருதி குரல் கொடுத்த பிறகு தான் தீயானத்தில் இருந்து விடுபட்டார். வித்யா இங்கே என்ன செய்கிறாய்? வெகு நேரமா உன்னை காணவில்லை என்று அப்பாஜி என்னிடம் கேட்டார். நேரம் ஆகிறது, வா வீட்டிற்கு போகலாம்! என்று மாருதி கூறினார். சிந்தனையில் இருந்து முழுமையாக விடுபடாத பாபா மெளனமாகவே இருந்தார். மாருதி மீண்டும், நீ இங்கே என்ன பண்ற? என்ன யோசனை? என்று கேட்டார். அதற்கு பாபா, எதுவும் இல்லை! எதிர்காலத்தைப் பற்றித் தான்! எனக் கூறினார். படிப்பை முடிப்போம், பிறகு எதிர்காலத்தைப் பார்க்கலாம் என்றார் மாருதி. இந்த படிப்பால் எந்த மாற்றமும் வரப்போவதாக தெரியவில்லை. என்னுடைய சிந்தனையோ அதையும் தாண்டிச் செல்கிறது. இப்பொழுது நாம் படிக்கின்ற படிப்பு வயிற்றை மட்டும் தான் நிரப்பும் என்று பதில் அளித்தார் சோட்டே பாபா. படிப்பதே சம்பாதிக்கத் தானே? பிறகு என்ன வேண்டும்? என்றார் மாருதி. பிறவிச் சூழலில் இருந்து

விடுபட வேண்டும், அதற்கு ஒரே வழி துறவறம் என்றார் பாபா. அதீர்ந்து போன மாருதி தன்னை சுதாரித்துக் கொண்டு, அதற்கெல்லாம் காலம் நிறைய இருக்கு! பேரன், பேத்தீ எடுத்த பிறகு யோசிக்கலாம், சரி வா போகலாம்! நேரம் ஆகிறது! என்றார் மாருதி. சோட்டே பாபா எழுந்து வருவதாகத் தெரியவில்லை.

தோத்தா தனது இனிமையான குரலில் பேசத் தொடங்கினார். பாபா பேசுவதே அரிதான் காலகட்டத்தில் பாபாவின் பேச்சை செவி மடுத்துக் கேட்டார் மாருதி. இந்த ஊரை விட்டு வெளியே போக வேண்டும், அதுவும் அருகாமையில் போகக் கூடாது, வெகு தொலைவு சென்று விட வேண்டும். அப்பொழுது தான் அப்பாஜி யிடமும், அம்மாஜி யிடமும் இருந்து தப்பிக்க முடியும். இல்லையென் றால் அவர்கள் நான் இருக்கும் இடம் அறிந்து வந்து அழைத்துச் சென்று விடுவார்கள் என்று கூறியவாறே மாருதியை நோக்கினார் சோட்டே பாபா. பாபாவின் எண்ணத்தை அறிந்த மாருதி அதை வெளிக்காட்டாமல் பேச்சை தீசை தீருப்பினார். என்ன ஆயிற்று உனக்கு? ஏதாவது போகக் கூடாத பக்கமாகப் போனாயா? அல்லது பித்து பிழித்து போச்சா? வா! இப்போதைக்கு வீட்டிற்குப் போகலாம்! என்று கூறிக்கொண்டே பாபாவின் கரங்களைப் பற்றி இழுத்தார் மாருதி. இல்லை நான் உண்மையைத் தான் கூறுகின்றேன். எனக்கு நிறைய தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதீகமாக, ஆழமாக ஆகமங்களை படிக்க வேண்டும். அதற்கு வீட்டுச் சூழ்நிலை சரிவராது. ஆன்மப் பாதைக்கு செல்ல வேண்டுமானால் துறவறம் ஒன்றே சரியான வழி. நீ எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்! என அழுத்தமான குரலில் சோட்டே பாபா கூறினார். நான் என்ன செய்யனும்? எங்கே போகனும்? என்று மாருதி கேட்டார். தற்சமயம் ஜய்பூரில் தேஷ் பூஷண்ஜி உள்ளார். அவரிடம் சென்று அடைந்து விட வேண்டும். அதற்கு எனக்கு பொருள் உதவி தேவைப்படுகிறது என்றார் சோட்டே பாபா. அதற்கென்ன அப்பாஜியே செய்து விடுவார் என்றார் மாருதி. அப்பொழுது தான் பாபா, வீட்டிற்கும், யாருக்கும் தெரியக் கூடாது என்று கூறினார். எங்கே போகிறேன்? யாரிடம் போகிறேன்? என்று அழுத்தம் தீருத்தமாக கூறினார் பாபா. இதைக் கேட்ட மாருதி முதலில்

ஓடு முடை ஆஸிரியஸ்தீடு ஓடு கிளவகர், ஆஸிரியஸ்தீ! வீட்டிஸ் யர்த்திரம் (ஏஞ்சிரஷ் கிளு) வைக்கலாமா? ஜெக் கேட்டார். அங்கு ஆஸிரியஸ்தீ வீட்டிஸ் யர்த்திரம் வைக்கக் கூடாது.

2ஸ்கல் அஞ்சிஸ் யர்த்திரம் - அங்கு பஞ்ச யர்த்திரம் வையுஸ்கல் ஜெக் கூடி ஆஸிரியஸ்தீ கேட்டார்.

தயங்கினாலும், பிறகு ஏற்றுக் கொண்டார். ஆம்! வழித்துணைக்கு ஆள் தேவையே! என்றார் மாருதி. அப்பொழுது தான் ஜினகெள்டாவை வழித்துணைக்கு அழைத்துச் செல்லலாம் என முடிவு செய்தார் மகான். மாருதியும், மகானும் வீடு நோக்கிச் சென்றனர்.

குறித்த நேரத்தில் அனைத்தையும் தயார் செய்து விடுவதாக உறுதி கூறினார் மாருதி. ஜினகெள்டாவும் தயார் நிலையில் இருந்தார். தக்க தருணம் வாய்த்தது. ஒரு நாள் இரவு சோட்டே பாபா தன் தாயின் பாதங்களை (உறங்கிக் கொண்டு இருக்கும் பொழுது) சேவித்து, தந்தையின் முகத்தையும், சகோதர, சகோதரிகளின் முகத் தையும் பார்த்து விட்டு, ஸதலகாவின் ஜினதேவனை வணங்கி ஜின கெள்டாவை அழைத்துக் கொண்டு ஜெய்பூர் நோக்கி பயணத்தை துவக்கினார்! ஆம் இது கதையல்ல நிஜம் தான். சோட்டே பாபா மறைபொருளை தேடி சென்று விட்டார். 1966ஆம் ஆண்டு, ஆஷாட மாதம் தன்னில் ஜெய்பூருக்கு ஜினகெள்டாவுடன் ஆச்சார்யஸுரீ தேஷ் பூஷண்ஜியை நாடி, தம் நாடி-நரம்புகளை ஒடுக்கிக் கொண்டு பயணம் ஆனார். இராமாயணத்தில் இராமனுக்கு பேருதவியாய் இருந்தார் வாயுபுத்திரன் மாருதி. இங்கே சோட்டே பாபாவிற்கு பேருதவியாய் இருந்தார் சோட்டே பாபாவின் நண்பர் மாருதி. இராமன் தனது இல்லானை தேடி அலைந்த பொழுது சீதை இருக்கும் இடத்தை அறிந்து தகவல் கொடுத்தார் மாருதி. ஜினேஸ்வரியை தேடி அலையும் சோட்டே பாபாவிற்கு, ஜினேஸ்வரியை அடைவதற்கு உண்டான வசதி களை செய்தார் மாருதி. இருவரின் பெயரும், புகழும் இவ்வுலகில் நிலைத்து இருக்கும். சோட்டே பாபாவையும், ஜினகெள்டாவையும் சிறிது தூரம் சென்று வழியனுப்பிய மாருதி தன் வீடு சேர்ந்து நித்தி ரைக்கு விடுதலை கொடுத்து முடங்கிக் கோணார்.

- சோட்டே பாபாவீர் பெருமைகள் வளரும்...

- கெளதமன்.

அழகரியஸ்தீ டிரு முடை குண்டல்புரிஸ் டாய்ஸ் காலாஷ்கால் இஷ்டாவடன் அஸ்துல் உலைச்சில் 2ல்ல பகலானை ஏரிக்கை இஷ்டாவடன் விளைற்கு இஷ்டார். வெங்கில் காலத்தில் திருக்கி வெங்கில் விளைற்கு இஷ்டாவடன் காந்தி பாடு கிழங்கு, கொப்புள்ள தேஷபட்டங்கு. டிரு கிராவகர் அழகரியஸ்தீவிட்டு, கீழ்க்கண்ண வெங்கில் டீன் விளைற்கு இஷ்டாவடன்? கீளக் கூட்டார்.

அங்கு அழகரியஸ்தீ (ஜூர்ஜாஸ்) காலத்தில் அழகாபன் போகும் இஷ்ட அடியங்கு, அழகாஸ் அழகாபன் விளைற்கு இஷ்ட அடியங்கு கீளக் கூட்டார்.

(அழகாபன் போகும் - 2ஷி வெங்கில், உலைச்சில் பாகைஷ்கில் அஸ்ரு தூரியனை டூக்கி காலாஷ்கால் இஷ்டாவடன் அழகு.)